

169

USTAWA

z dnia 13 lipca 1988 r.

o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 11, poz. 79 i z 1984 r. Nr 35, poz. 185) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:
 - a) skreśla się pkt 1, 2 i 3,
 - b) dotychczasowe pkt 4—17 otrzymują oznaczenia pkt 1—14;
- 2) w art 34:
 - a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Fundusz centralny tworzy się z 20% dochodów Funduszu.

5. Środkami funduszu terenowego dysponuje właściwa wojewódzka rada narodowa, a środkami funduszu centralnego — Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.”
 - b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Środkami funduszu terenowego administruje terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej na podstawie planu uchwalonego przez wojewódzką radę narodową.

7. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej przedstawiają wojewódzkiej radzie narodowej projekty planu, o któ-

rym mowa w ust. 6, oraz roczne sprawozdania z wykonania zadań i gospodarowania środkami funduszu.”;

- 3) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy:
 - a) „gminna rada narodowa” zastępuje się w tych samych przypadkach wyrazami „rada narodowa stopnia podstawowego”,
 - b) „naczelnik gminy” zastępuje się w tych samych przypadkach wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego”,
 - c) „wojewoda” zastępuje się w tych samych przypadkach wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego”,
 - d) „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” oraz „Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego” zastępuje się w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

170

USTAWA

z dnia 13 lipca 1988 r.

o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99 i z 1987 r. Nr 21, poz. 124) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o radach narodowych lub terenowych organach administracji państwowej bez bliższego określenia, rozumie się przez to rady narodowe stopnia podstawowego lub terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego o właściwości szczególnej do spraw geodezji i gospodarki gruntami.”;
- 2) w art. 4:
 - a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi rodzaje gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa Państwa.

2b. Grunty państwowe zabudowane i nie zabudowane, przeznaczone na cele kultury i sztuki

oraz kultury fizycznej, są oddawane w niezbędnym zakresie w zarząd lub użytkowanie nieodpłatnie, jeżeli jednostki organizacyjne otrzymujące te grunty są finansowane z Funduszu Rozwoju Kultury lub Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada narodowa może uchwalić, że na terenach wiejskich grunty państwowe zabudowane lub przeznaczone na cele zabudowy określonej w art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. a), b), c) mogą być sprzedawane spółdzielniom mieszkaniowym dla realizacji ich zadań statutowych oraz osobom fizycznym. Osobom fizycznym mogą być ponadto sprzedawane grunty państwowe położone na terenach wiejskich, zabudowane obiektami zabytkowymi, o ile obiekty te wymagają odbudowy lub remontu. Sprzedaż, o której mowa, może być dokonywana również w drodze przetargu na zasadach ustalonych przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa.”;

- 3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli grunty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą być oddane w zarząd, użytkowanie, użytkowanie wieczyste albo sprzedane lub jeżeli nie są racjonalnie wykorzystywane, powinny być oddane w dzierżawę na zasadach ogólnych.”;
- 4) w art. 8:
- a) ust. 2 skreśla się,
b) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 2;
- 5) w art. 11:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Tworzy się Fundusz Gospodarki Gruntami i Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, zwane dalej „Funduszami”.
- b) w ust. 2 i 3 wyraz „Funduszu” zastępuje się wyrazem „Funduszy”,
c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a, 3b, 3c i 3d w brzmieniu:
- „3a. Środkami Funduszy dysponują:
- 1) właściwe rady narodowe stopnia podstawowego w wysokości 70%,
 - 2) właściwe wojewódzkie rady narodowe w wysokości 30%.
- 3b. Środkami Funduszu Gospodarki Gruntami administrują na podstawie planu uchwalonego przez rady narodowe, o których mowa w ust. 3a:
- 1) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw geodezji i gospodarki gruntami stopnia podstawowego w wysokości 70%,
 - 2) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw geodezji i gospodarki gruntami stopnia wojewódzkiego w wysokości 30%.
- 3c. Środkami Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej administrują na podstawie planu uchwalonego przez rady narodowe, o których mowa w ust. 3a:
- 1) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki mieszkaniowej stopnia podstawowego w wysokości 70%,
 - 2) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki mieszkaniowej stopnia wojewódzkiego w wysokości 30%.
- 3d. Terenowe organy administracji państwowej, o których mowa w ust. 3b i 3c, przedstawiają właściwym radom narodowym, o których mowa w ust. 3a, projekty planu oraz coroczne sprawozdania z wykonania zadań i gospodarowania środkami Funduszy.”;
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb gromadzenia oraz wykorzystywania środków Funduszy.”;
- 6) w art. 12 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Grunty wydzielone pod budowę ulic z nieruchomości objętej na wniosek właściciela podziałem przechodzą na własność Państwa z dniem, w którym decyzyja lub orzeczenie o podziale stały się ostateczne lub prawomocne, za odszkodowaniem ustalonym według zasad obowiązujących przy wywłaszczeniu nieruchomości, pomniejszonym o należność z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji rolnej i leśnej. Pomniejszenie należności nie może być większe niż wysokość odszkodowania.”;
- 7) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Terenowe organy administracji państwowej tworzą zasoby, o których mowa w ust. 1, z gruntów stanowiących własność Państwa i z gruntów nabywanych w drodze umowy lub wywłaszczenia na własność Państwa.”;
- 8) art. 14 otrzymuje brzmienie:
„Art. 14. 1. Terenowe organy administracji państwowej przygotowują dla utworzonych zasobów gruntów, przed przystąpieniem do ich zabudowy, opracowania geodezyjne i projektowe oraz projekty podziałów nieruchomości.
2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej stopnia podstawowego wyposażają grunty wchodzące do zasobów w urządzenia komunalne oraz niezbędne sieci uzbrojenia terenu.”;
- 9) art. 15 otrzymuje brzmienie:
„Art. 15. 1. Granice nieruchomości nabywanych na własność Państwa przyjmuje się według istniejącego stanu prawnego lub, jeżeli stanu takiego nie można stwierdzić, według stanu w ewidencji gruntów.
2. W razie sporu co do przebiegu przyjętych linii granicznych, nie wstrzymuje się czynności związanych z nabyciem nieruchomości, a osoby zainteresowane mogą dochodzić wyłącznie odszkodowania pieniężnego w drodze sądowej.”;
- 10) w art. 16:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Granice gruntów, na których będzie realizowane skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, ustala miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego.”;
- b) ust. 3 skreśla się,
c) dotychczasowy ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3 i brzmienie:
„3. Ustalenia planu zagospodarowania, o którym mowa w ust. 1, stanowią podstawę podjęcia czynności związanych z nabyciem przez Państwo, w drodze umowy bądź wywłaszczenia, własności oraz użytkowania wieczystego nieruchomości położonych na gruntach przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne. Nie podlegają nabyciu bez zgody właścicieli (użytkowników wieczystych) działki lub ich części, na których znajdują się domy, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. a), b), c), d), e), pkt 2, oraz te, które mają być w taki sposób zabudowane na podstawie posiadanego pozwolenia na budowę.”;

11) art. 17 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 17. 1. Osoba fizyczna, która była właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości położonej na obszarach, o których mowa w art. 16 ust. 1, ma prawo nabyć na zasadzie pierwszeństwa na własność lub otrzymać w użytkowanie wieczyste jedną działkę przeznaczoną pod budowę domów lub budynków, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1.
2. Jeżeli nieruchomość, o której mowa w ust. 1, była przedmiotem współwłasności lub współużytkowania wieczystego w częściach ułamkowych, prawo nabycia od Państwa na własność lub otrzymania w użytkowanie wieczyste odrębnej działki przysługuje każdemu współuprawnionemu, z tym że powierzchnia wszystkich nabytych (otrzymanych) od Państwa działek nie może przekroczyć powierzchni nieruchomości nabytej od nich przez Państwo. Prawo nabycia (otrzymania) odrębnych działek osobom współuprawnionym nie przysługuje, jeżeli współwłasność lub współużytkowanie wieczyste powstało po zawiadomieniu dotychczasowego właściciela lub użytkownika wieczystego o zamiarze nabycia przez Państwo ich nieruchomości, chyba że współwłasność (współużytkowanie wieczyste) powstała na skutek otwarcia spadku lub orzeczenia rozvodu współuprawnionych małżonków.
3. Jeżeli liczba współuprawnionych, o których mowa w ust. 2, jest większa od liczby działek, które mogą być nabyte od Państwa na własność lub otrzymane w użytkowanie wieczyste, prawo nabycia (otrzymania) przysługuje współuprawnionym wskazanym przez wszystkich współwłaścicieli (współużytkowników wieczystych). W razie sporu między nimi, terenowy organ administracji państwowej określa w drodze decyzji przysługującą liczbę działek, a o rozdzieleniu tych działek orzeka sąd na zasadach i w trybie zniesienia współwłasności.
4. Prawo nabycia (otrzymania) działki przysługuje uprawnionym, jeżeli złożą stosowne wnioski w okresie jednego roku, licząc od dnia nabycia przez Państwo ich nieruchomości.
5. Cenę działki, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem jej powierzchni, ustala terenowy organ administracji państwowej, przyjmując cenę 1 m² gruntów zapłaconą przy nabyciu przez Państwo nieruchomości od osób uprawnionych.
6. Sprawy, o których mowa w ust. 1—5, są załatwiane z urzędu przez terenowy organ administracji państwowej. Opłaty związane z nabywaniem działek przez osoby uprawnione ponosi Skarb Państwa.”;

12) w art. 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Terenowy organ administracji państwowej może dokonywać zamiany gruntów państwowych na grunty stanowiące własność osoby fizycznej lub prawnej. Zamiany tej dokonuje się w trybie umowy zawartej w formie aktu notarialnego, a rozliczenia wartości gruntów podlegających zamianie dokonuje się według zasad obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości.”;

13) w art. 23:

a) w ust. 1:

— w pkt 1:

— w lit. a) skreśla się wyrazy „i małych domów mieszkalnych”,

— po lit. e) dodaje się lit. f) i g) w brzmieniu:

„f) pracowni do prowadzenia działalności twórczej,

g) garaży”,

— w pkt 2 skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „i małych domów mieszkalnych”,

— dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) części przyległego gruntu niezbędne dla poprawy warunków zagospodarowania już posiadanej działki.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działka pod budowę małego domu mieszkalnego, domu wielomieszkalniowego lub garaży może być oddana w użytkowanie wieczyste na rzecz wszystkich osób, które mają podjąć budowę domu lub garaży. Wielkość udziału we współużytkowaniu wieczystym określa się w umowie notarialnej o przekazaniu działki.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Działki, o których mowa w ust. 1, mogą być oddawane w użytkowanie wieczyste w drodze przetargu organizowanego na zasadach ustalonych przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Osobom, które wybudowały na podstawie pozwolenia na budowę garaże na gruntach państwowych, przysługuje pierwszeństwo w nabyciu tych gruntów w użytkowanie wieczyste oraz garaży, jeśli przeszły na własność Państwa.”;

14) w art. 24:

a) w ust. 1 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „w granicach określonych przez terenowy organ administracji państwowej i służącego do racjonalnego korzystania z budynku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu sprzedaży przez Państwo wszystkich lokali mieszczących się w domu wielomieszkalniowym zarządzanym przez Państwo, o przebudowie, nadbudowie lub rozbudowie domu przez osoby fizyczne, polegającej na powiększeniu liczby lokali, decyduje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw nadzoru budowlanego stopnia podstawowego. Pozwolenia na budowę udziela się w tym samym postępowaniu administracyjnym, na podstawie przepisów Prawa budowlanego.”;

- 15) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Osoba fizyczna niezależnie od nabycia nieruchomości na cele mieszkalne stosownie do ust. 1 może nabyć od Państwa działkę zabudowaną domami lub budynkami wymienionymi w art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. d), e), f) albo nabyć jedną działkę pod tego rodzaju zabudowę.”;
- 16) art. 37 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 37. Przy sprzedaży działek zabudowanych domami mieszkalnymi wraz z budynkami gospodarczymi związanymi z indywidualnym gospodarstwem rolnym, jak również działek przeznaczonych pod taką zabudowę (działki zagrodowe), jeżeli sprzedaż następuje łącznie z gruntami wchodzącymi w skład gospodarstwa rolnego lub jeżeli sprzedaż następuje na rzecz osoby posiadającej gospodarstwo rolne, stosuje się przepisy o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych w zakresie trybu, warunków i ceny.”;
- 17) w art. 38 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przedsiębiorstwa państwowe i spółki przez nie utworzone są uprawnione do sprzedaży, na zasadach określonych w art. 24, lokali w domach mieszkalnych wybudowanych przez te przedsiębiorstwa i spółki na gruntach będących w ich zarządzie. Przekazywanie nabywcy lokali ułamkowej części gruntu niezbędnego do prawidłowego użytkowania domu mieszkalnego w użytkowanie wieczyste jest dokonywane przez terenowy organ administracji państwowej, po uprzednim wygaśnięciu prawa zarządu tej części gruntów.”;
- 18) w art. 41 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Decyzja o odebraniu zarządu przysługującego jednostkom organizacyjnym:
- 1) resortu obrony narodowej — wymaga zgody terenowego organu administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, wydanej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej lub upoważnionym przez niego organem,
 - 2) resortu spraw wewnętrznych — wymaga zgody terenowego organu administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, wydanej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych lub upoważnionym przez niego organem.”;
- 19) w art. 44 skreśla się ust. 3;
- 20) w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Budynki oraz inne części składowe nieruchomości przeznaczone do rozbiórki lub likwidacji, znajdujące się na gruntach przeznaczonych pod spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe, sprzedaje się spółdzielniom mieszkaniowym za cenę odpowiadającą wartości materiałów porozbiórkowych.”;
- 21) art. 46 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 46. 1. Wysokość opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste gruntu przeznaczonego pod budownictwo mieszkaniowe i zagrodowe oraz gruntu zabudowanego domami i budynkami wymienionymi w art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. a), c) i pkt 2 wynosi 1% ceny ustalonej na podstawie art. 44.
2. Wysokość opłaty rocznej za zarząd, użytkowanie lub użytkowanie wieczyste gruntów przeznaczonych pod obiekty pełniące funkcje oświatowe, dydaktyczne, lecznicze, profilaktyki zdrowotnej i opieki społecznej oraz organizacji charytatywnych — jeżeli w obiektach tych nie jest prowadzona działalność dochodowa lub gospodarcza, a także pod obiekty pełniące funkcje sportowe i turystyczne — wynosi 1% ceny ustalonej na podstawie art. 44; opłatę w tej wysokości stosuje się od dnia 1 stycznia 1991 r. Rada narodowa może wyrazić zgodę na stosowanie w okresie do dnia 31 grudnia 1990 r. opłat w wysokości ustalonej przed dniem 1 stycznia 1986 r.
3. Wysokość opłaty rocznej za grunty nie wymienione w ust. 1 i 2 wynosi 3% ceny ustalonej na podstawie art. 44. Opłata ta może ulec podwyższeniu w drodze uchwały rady narodowej.
4. Obniża się:
- 1) cenę sprzedaży obiektów wpisanych do rejestru zabytków — o 50%,
 - 2) opłatę za użytkowanie wieczyste gruntów zawartych w granicach wskazanych w decyzji o wpisaniu do rejestru zabytków — o 50%.
- Terenowy organ administracji państwowej może zastosować dalszą obniżkę ceny, o której mowa w pkt 1, lub opłaty, o której mowa w pkt 2, do całkowitego zwolnienia, wyłącznie.
5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych, określa zasady i tryb ustalania opłat z tytułu użytkowania wieczystego, zarządu i użytkowania gruntów i budynków oraz zasady stosowania obniżki opłat za użytkowanie wieczyste gruntów nabytych lub nabywanych pod budownictwo mieszkaniowe, a także gruntów nabytych lub nabywanych na cele wyznaniowe.”;
- 22) w art. 47:
- a) ust. 2 skreśla się,
 - b) dotychczasowe ust. 3 i 4 otrzymują oznaczenie ust. 2 i 3;
- 23) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Na poczet opłat, o których mowa w ust. 1, zalicza się wartość świadczeń wniesionych w czynnie społecznym, w gotówce lub w naturze na rzecz realizacji określonego urzędzenia.”;
- 24) w art. 50 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Nieruchomość wywłaszczona nie może być użyta na inne cele niż cele uzasadniające wywłaszczenie, chyba że nie mogła być zwrócona w trybie określonym w art. 74 z braku zgody poprzedniego właściciela albo jego następcy prawnego.”;
- 25) w art. 54 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji lub, w wypadku wywłaszczenia do zasobu, wyrys (kopię) ze szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego.”;

26) w art. 56:

a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu przepisu dodaje się wyrazy „a w razie braku księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, wskazanie osoby posiadacza samoistnego według aktualnego stanu posiadania,”

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podstawę wywłaszczenia nieruchomości nie posiadającej księgi wieczystej lub zbioru dokumentów stanowią dane z ewidencji gruntów i budynków. Odszkodowanie ustalone za tę nieruchomość przekazuje się do depozytu sądowego.”;

27) w art. 58 w ust. 1 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „Gospodarki Gruntami.”;

28) w art. 65 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wartość nieruchomości zamiennej ustala się według zasad określonych w art. 59.”;

29) w art. 66:

a) w ust. 1 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „Gospodarki Gruntami.”;

b) w ust. 2 na końcu zdania pierwszego skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „Gospodarki Gruntami.”;

c) w ust. 3 na końcu zdania drugiego skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „Gospodarki Gruntami.”;

30) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Terenowy organ administracji państwowej po wszczęciu postępowania, a przed wydaniem decyzji o wywłaszczeniu, może udzielić zezwolenia na niezwłoczne zajęcie nieruchomości, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami, a zwłoka poważnie zagrażałaby interesowi społecznemu.”;

31) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nieruchomość wywłaszczona lub jej część podlega zwrotowi na rzecz poprzedniego właściciela lub jego następcy prawnego na jego wniosek, jeżeli stała się zbędna na cel uzasadniający wywłaszczenie. Nieruchomość nie podlega zwrotowi, jeżeli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie tej nieruchomości na cele uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego, skoncentrowanego budownictwa jednorodzinnego oraz infrastruktury społecznej i technicznej.”;

32) w art. 87 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. Posiadaczom gruntów państwowych, którzy w dniu 1 sierpnia 1988 r. nie legifymują się dokumentami o przekazaniu gruntów wydanymi w formie prawem przewidzianej i nie wystąpią w terminie do dnia 31 grudnia 1988 r. o uregulowanie stanu prawnego, mogą być przekazane grunty będące w ich posiadaniu odpowiednio w zarząd, użytkowanie lub użytkowanie wieczyste. Przekazanie następuje na podstawie decyzji terenowych organów administracji państwowej, wydanych bez konieczności uprzedniego złożenia wniosków o przekazanie, w granicach określonych liniami rozgraniczającymi i ustalonymi w miejscowych pla-

nach szczegółowych zagospodarowania przestrzennego lub w planach realizacyjnych.

3. Decyzja terenowego organu administracji państwowej wydana w sprawie, o której mowa w ust. 2, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

4. Posiadacze, o których mowa w ust. 2, są zwolnieni z pierwszej opłaty stanowiącej wielokrotność opłat rocznych, jeżeli złożą wnioski o przekazanie gruntów w terminie do dnia 31 grudnia 1988 r.”;

33) w art. 88:

a) w ust. 1 i 5 po wyrazach „lub lokali” dodaje się wyrazy „a także ceny sprzedaży nieruchomości rolnych stanowiących własność Państwa”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W razie zaliczenia wartości mienia nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 28, 29 i 82.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zaliczenie wartości mienia nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby uprawnionej, złożony nie później niż do dnia 31 grudnia 1990 r. W razie niezgłoszenia wniosku w tym terminie, uprawnienia wynikające z ust. 1 wygasają.”;

34) w art. 96 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje ostateczne o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste lub o ustaleniu kandydata na nabywcę działki budowlanej na obszarze wsi, podjęte przed dniem wejścia w życie ustawy, stanowią podstawę do zawarcia odpowiednio umowy o użytkowanie wieczyste lub umowy sprzedaży działki budowlanej.”

Art. 2. Sprawy wszczęte, lecz nie zakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzi się na podstawie jej przepisów.

Art. 3. W dekreście z dnia 13 czerwca 1956 r. o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej (Dz. U. Nr 25, poz. 115, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Sprawy rozgraniczenia nieruchomości oraz ewidencji gruntów i budynków — bez względu na ich przeznaczenie — należą do właściwości:

1) Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w odniesieniu do obszarów miast,

2) Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w odniesieniu do obszarów gmin.

2. Sprawy podziału nieruchomości należą do właściwości:

1) Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w odniesieniu do gruntów zabudowanych i gruntów przeznaczonych na cele zabudowy,

2) Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w odniesieniu do pozostałych gruntów.”

Art. 4. Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy

o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

171

USTAWA

z dnia 13 lipca 1988 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Umacnianie obronności Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przygotowanie ludności i mienia narodowego na wypadek wojny oraz wykonywanie innych zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony należy do wszystkich organów władzy i administracji państwowej oraz innych organów państwowych, podmiotów gospodarczych i innych jednostek organizacyjnych, organizacji społecznych, a także do każdego obywatela.”;

2) w art. 4 w ust. 2 wyrazy „zastępczej służby poborowych” skreśla się, a po wyrazie „zmilitaryzowanych” dodaje się przecinek i wyrazy „odbywania służby zastępczej”;

3) w art. 5 w ust. 2:

a) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) ustalanie zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony, w tym związanych z podwyższaniem gotowości obronnej Państwa, wykonywanych przez ministrów, wojewodów i naczelników gmin, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne, a także koordynowanie ich realizacji,

7) nadzorowanie i kontrolowanie wykonywania zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony przez organy, podmioty, jednostki organizacyjne i organizacje wymienione w pkt 6,”

b) pkt 8 skreśla się;

4) w art. 11 w pkt 4 wyrazy „instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, organizacje spółdzielcze i organizacje społeczne” zastępuje się wyrazami „instytucje państwowe, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne”;

5) w art. 15:

a) w ust. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) sprawowanie nadzoru nad odbywaniem zasadniczej służby w obronie cywilnej.”;

b) w ust. 7 wyrazy „instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, organizacje spółdzielcze i organizacje społeczne” zastępuje się wyrazami „instytucje państwowe, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne”;

6) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Zadania wykonywane w ramach powszechnego obowiązku obrony przez organy, podmioty, jednostki organizacyjne oraz organizacje wymienione w art. 2 określają ustawy i wydane na ich podstawie akty prawne właściwych organów.

2. Komitet Obrony Kraju określa ogólne zasady wykonywania zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony przez ministrów, wojewodów i naczelników gmin oraz podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne, a także organizacje społeczne.

3. Ministrowie, wojewodowie i naczelnicy gmin organizują wykonywanie zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony, w tym ustalają szczegółowe zadania oraz tryb ich wykonywania przez podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne.

4. Rady narodowe, organy samorządu mieszkańców miast i wsi, organy samorządów pracowniczych i zawodowych oraz władze związków zawodowych i społeczno-zawodowych organizacji Rolników uwzględniają w podejmowanych uchwałach zadania wykonywane w ramach powszechnego obowiązku obrony.

5. Rada Ministrów określa zasady finansowania działalności związanej z wykonywaniem zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony, a także może wprowadzać z tytułu tej działalności zwolnienia i ulgi w podatkach i w innych wpłatach i obciążeniach na rzecz budżetu Państwa, na które zostały rozciągnięte przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych.”;

7) w art. 18 w ust. 4 wyrazy „organy i jednostki wymienione w art. 16 ust. 2, 4 i 5” zastępuje się wyrazami „terenowe organy administracji państwowej, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne mające siedzibę na obszarze województw”;

8) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Przepisy ustawy dotyczące:

1) ministra — stosuje się odpowiednio również do przewodniczącego komisji lub